

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Desiderius. Dialogvs Vere Pius, & Comprimis Iucundus, De
Expedita Ad Dei Amorem Via**

Comalada, Miguel

Elvaci, 1685

Cap. XIII. Ut Desiderium Dei, in Domini cubiculum Desiderium introduxerit,
& de orandi modo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60062](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60062)

*Ut Desiderium DEI, in Domini
cubiculum Desiderium intro-
duxerit, & de orandi
modo.*

CAPUT XIII.

DESIDERIUS. Unum adhuc
te rogarum velim, quando
jam me in hujus domus habitatorem
admittere non recusasti, ut ad Do-
minum meum me perducas, quò il-
lius consequi notitiam, & manus
exoculari liceat. DESID. DEI. Ni-
hil moror, quin ita fiat, perge igi-
tur mecum. Jamq; Desiderius tre-
mere cœpit, pensitans cum tantæ
Majestatis Rege in ejus cubiculo sibi
colloquendum esse, atque coram
illo assistendum, adeoque ingenti est
metu & angore correptus, ut nec
posset, nec auderet Dominum acce-
dere, reditumque meditaretur. Sed
è diverso mente pertractans, Regem
hunc

hunc tam suavem, nobilem, amicabilem, cunctisque benignum & affabilem esse, recepit animum, sola Regis benignitate confusus. Jussit autem illum DEI Desiderium ad fores subsistere, dicens, se visum abiturum, quid Dominus ageret, indicaturumque illi, ipsum ei colloqui velle. Porro Desiderius adhuc anxii aestuabat cogitationibus, quidnam Domino diceret. Deinde Desiderium Dei illum accersiens, Veni, ait, Desideri. Jam enim Domino, te adesse, significavi. Ingredere intro: ego hic ad fores praestolabor. Tum vero Desiderius multa cum reverentia coepit per aulam ingredi: moxque ut Dominum vidit, cecidit pronus in terram, lachrymas fundens, nec caput aut oculos levare ausus. Non enim menti illius exciderat, quantus olim Domini sui hostis fuisset, quot eum injuriis & contumeliis affecisset, quam male & indignè de illo loquutus esset. Itaque

ho-

horum contemplatione nihil eloqui,
sed plorare tantum & ingemiscere
noverat, attendens illi se adesse infi-
nitæ bonitati, quam sic offenderat.
DOMINUS. Quid hoc sibi vult?
quid hîc agis? Nihilne loqueris? Sur-
ge, & dic, quid velis. DESID.
Ecquid coram tua Majestate, Domi-
ne, effari possim? Nimirum planè
indignus sum, spurcissimum os me-
um in conspectu tuo aperire: sine
me silere tantum & gemitus edere,
meamq; plorare iniquitatem. DOM.
Quamobrem igitur huc ingressus es?
DESID. Non ego huc ingressus sum,
mi Domine, quippe qui me neuti-
quam meritum sentio, tuis in adi-
bus demorari, multò minùs in tuum
intrare cubiculum. DOM. Quis
te igitur huc adduxit? DESID. Tu
ipse, mi Domine. Tu me traxisti,
tu clamare & invocare me fecisti, tu
mihi aditum patefieri, meque ad te
introduci jussisti. Equidem horum
causam, aut quid eò te permoverit,
vel

vel quorsum me indigeas, nescio. Satis enim superque sufficere puto, si quis ejusmodi, ut sum ego, infirmus famulorum tuorum servus, atque domus tuæ mancipium sit: quamquam nec id quidem mereor, imò id impetrare indignus sum. At nunc quando ipse me vocasti, placetque, ut apud te maneam, tecumque colloquar, Tu, mi Domine, aperi labia mea, & doce me, quid coram te proloqui debeam. Insepe mihi spiritum timoris & reverentiæ, ne tua per me lædatur aut offendatur, Majestas, vel indignè à me colatur, neque deinceps tam viliter & contumeliosè à tam improbo peccatore, qualem me agnosco, tractetur. Siquidem id magnâ tui vacare injuriâ non posset. Mallem sanè ipse me perimere, quàm ad tuam injuriam, contemptum & ignominiam tibi assistere. Hoc ipso namque cunctis Angelis & Archangelis, & omni caelorum exercitui, qui tanta cum
re-

reuerentia & fervore te amant, tibi
 serviunt, teque honorant, ingen-
 tem contumeliam & injuriam essem
 illaturus. Dic ergo, mi Domine,
 quid me proferre vel agere oporteat.
 Totum namque me tuis permitto
 manibus, totumque me tibi offero.
 Præsta mihi, Domine, humilitatis
 spiritum, quo tibi, Domuique tuæ
 & filiis tuis ita, ut oportet, servi-
 am, placeatque tibi famulatus meus,
 Tuque, mi Domine, in me hono-
 re & gloriâ afficiaris.

*Ut Dominus Desiderio optimas
 tradiderit sese bene gerendi
 institutiones & ca-
 nonem.*

CAPUT XIV.

SUrge jam & pone formidinem.
 Modò posthac probus & integer,
 & qualem te decet, esse velis, om-
 nis